

MRF 2024.229

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 11. juli 2024, j.nr. 24/05826 og 24/05824

Afvist klage over Randers Kommunes landzonetilladelse til ca. 14,5 km hegn omkring Naturnationalpark Fussingø uden VVM-screening, da Miljøstyrelsen er VVM-myndighed efter miljøvurderingslovens § 3, stk. 1, når staten er bygherre på projektet.

Sagen vedrørte Naturstyrelsens ansøgning om etablering af ca. 14,5 km langt hegn, herunder flydespærring, til brug for Naturnationalpark Fussingø på Naturstyrelsens ejendom, Kronjylland beliggende i Natura 2000-område, hvor Planklagenævnet i **MRF 2023.109 Pkn** havde ophævet Randers Kommunes afgørelse om, at projektet ikke krævede landzonetilladelse. Miljøstyrelsen havde i 2022 truffet screeningafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at etablering af Naturnationalpark Fussingø beliggende i Natura 2000-område ikke havde væsentlig påvirkning på miljøet og derfor ikke krævede VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, hvilket efter klage blev stadfæstet af Miljø- og Fødevareklagenævnet i **MRF 2023.171 Mfk**, idet nævnet bl.a. fandt, at en væsentlighedsvurdering efter habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1, var tilstrækkelig, og det blev afvist, at tilladelsen kunne anses for en plan omfattet af miljøvurderingslovens SMV-regler. Randers Kommune meddelte den 6. maj 2024 landzonetilladelse efter planlovens § 35 til etableringen af det ca. 14,5 km lange hegn. Afgørelsen blev påklaget af en gruppe omboende og foreningen Fri Natur, der gjorde gældende, at kommunen ikke havde vurderet projektet efter miljøvurderingsloven, at kommunen desuden

ikke havde foretaget en væsentlighedsvurdering, og at projektet havde ændret sig siden screeningen af det samlede projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvist, at det følger af miljøvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, at Miljøstyrelsen varetager kommunalbestyrelsens opgaver og beføjelser efter loven, hvor staten er bygherre. Herefter konstaterede nævnet, at kommunen havde truffet afgørelse om landzonetilladelse efter planloven, men at der ikke var truffet afgørelse efter miljøvurderingsloven om projektet. Nævnet fandt, at Randers Kommune ikke var den kompetente myndighed til at træffe afgørelse om miljøvurdering af projektet. Herved havde nævnet navnlig lagt vægt på, at det var staten, der var bygherre for projektet om naturnationalparken, herunder hegnet, hvorved kommunen ikke havde kompetence til at træffe afgørelse efter miljøvurderingsloven for det konkrete projekt. Herefter henviste nævnet til nævnets afgørelse om det samlede projekt i **MRF 2023.171 Mfk**. På denne baggrund afviste nævnet at realitetsbehandle indsigelsen om at kommunen ikke havde truffet afgørelse efter miljøvurderingsloven inden meddelelse af landzonetilladelse.

Kommentar: Det er korrekt, at Randers Kommune ikke har kompetence for projektet efter miljøvurderingsloven, når staten er bygherre, hvorfor det må tiltrædes, at Miljø- og Fødevareklagenævnet afviste klagen. Baggrunden for kommunens landszonetilladelse var, at Planklagenævnet i tidligere afgørelse i **MRF 2023.109 Pkn** havde ophævet kommunens afgørelse om, at hegnet ikke krævede landzonetilladelse. Kommunen meddelte herefter den 6. maj 2024 landzonetilladelse, hvilket blev påklaget til Planklagenævnet, der i **MRF 2024.207 Pkn** afviste at tillægge klagen opsættende virkning og herefter i september 2024 (**MRF 2024.218 Pkn**) stadfæstede kommunens landzonetilladelse, idet nævnet ikke fandt grundlag for at tilsidesætte kommunens væsentlighedsvurdering efter planhabitatbekendtgørelsen. Om forløbet med etablering af de to første naturnationalparker i Natura 2000-områder uden konsekvensvurdering og uden VVM-tilladelse se kritisk Pagh: TfM 2023, s. 357.

Afvisning af klager over manglende screening og miljøvurdering af opsætning af hegn i Randers Kommune

Sag: 24/05826, 24/05824

Dato: 11. juli 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle to klager over, at Randers Kommune ikke har truffet afgørelse efter miljøvurderingsloven, inden kommunen den 6. maj 2024 meddelte landzonetilladelse til etablering af et ca. 14,5 km langt hegn, herunder en flydespærring i Fussing sø, i forbindelse med Nationalpark Fussingø på ejendommen matr. nr. [Matrikelnummer 1] og matr. nr. [Matrikelnummer 2].

De indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingsloven §54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 30. maj 2024 og 3. juni 2024 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af henholdsvis en gruppe omboende til den planlagte

Naturnationalpark Fussingø (klager 1) og foreningen Fri Natur (klager 2).

Klager 1 har anført, at Randers Kommune ikke har vurderet projektet efter reglerne i miljøvurderingsloven.

Klager 2 har anført, at Randers Kommune ikke har vurderet projektet efter miljøvurderingsloven, og kommunen har desuden ikke foretaget en væsentlighedsvurdering, da projektet har ændret sig siden screeningen af det samlede projekt.

2. Sagens oplysninger

Randers Kommune har den 6. maj 2024 meddelt landzonetilladelse til at etablere et ca. 14,5 km langt hegn, herunder en flydespærring i Fussing sø, i forbindelse med etableringen af Naturnationalpark Fussingø på ejendom- men matr.nr. [Matrikelnummer 1] og matr. nr. [Matrikelnummer 2].

Randers Kommune har i forbindelse med klagerne den 12. juni 2024 bemærket, at staten er miljøvurderingsmyndighed, og at Miljøstyrelsen i 2022 har truffet screeningsafgørelse for det samlede projekt for naturnationalparken, hvor styrelsen vurderede, at projektet ikke var omfattet af krav om miljøvurdering. Kommunen har videre bemærket, at Miljø- og Føde- vareklagenævnet den 6. juni 2023 har truffet afgørelse om, at det samlede projekt for etablering af Nationalpark Fussingø ikke er omfattet af kravet om miljøvurdering.⁴

Naturstyrelsen, som er ansøger, har den 20. juni 2024 til klagerne bemærket, at hegnslinjen og hegnets udformning er beskrevet og vurderet i forbindelse med Miljøstyrelsens screening af naturnationalparken. Staten er myndighed for miljøvurderingsloven på Naturstyrelsens arealer.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, at afgørelser truffet i henhold til loven kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Ved administrative afgørelser forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand. En afgørelse i forvaltningsretlig forstand er en retsakt, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde.⁵

Det følger af miljøvurderingslovens § 17, stk. 1, at kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af lovens bilag 1 eller 2. Det følger af § 17, stk. 6, at Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ministeren overtager kommunalbestyrelsens eller regionsrådets opgaver og beføjelser angående behandling af byg- herrens ansøgninger og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25 for visse anlæg og projekttyper samt den dertil knyttede tilsynskompetence.

Bemyndigelsen er bl.a. udnyttet i miljøvurderingsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1, hvor det fremgår, at Miljøstyrelsen varetager kommunalbestyrelsens opgaver og beføjelser efter loven for projekter, hvor staten er bygherre.⁶

Randers Kommunes afgørelse af 6. maj 2024 er en landzonetilladelse efter planloven. Randers Kommune har ikke truffet afgørelse efter miljøvurderingsloven om projektet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Randers Kommune ikke er den kompetente myndighed til at træffe afgørelse om miljøvurdering af projektet. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det er staten, der er byg- herre for projektet om naturnationalparken, herunder hegnet, der skal opstilles. Randers Kommune har derfor ikke kompetence til træffe afgørelse efter miljøvurderingsloven for det konkrete projekt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet henviser i øvrigt til, at nævnet ved afgørelse af 6. juni 2023 har taget stilling til Miljøstyrelsens screeningsafgørelse efter miljøvurderingsloven for projektet, og at nævnet ikke gav medhold i klager over afgørelsen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle to klager over, at Randers Kommune ikke har truffet afgørelse efter miljøvurderingsloven, inden kommunen den 6. maj 2024 meddelte landzonetilladelse til etablering af et ca. 14,5 km langt hegn, herunder en flydespærring i Fussing sø, i forbindelse med

Nationalpark Fussingø på ejendommen matr. nr. [Matrikelnummer 1] og matr. nr. [Matrikelnummer 2].

[1] Bekendtgørelse nr. 4 af 3 januar 2024 af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Miljø- og Fødevareklagenævnets sagsnr. 22/09880 og 22/09881.

[5] Se Folketingets Ombudsmands overblik #4 vedrørende afgørelsesbegrebet – link: <https://www.ombudsmanden.dk/myndighedsguiden/generel-forvaltningsret/afgoerelsesbegrebet/>.

Lovområder:

Miljøvurdering af konkrete projekter